

„Сбди мари не ходи,
„Че ще те Михаилъ кайдиса,
„Мъ си брейно не послуша,
(стана Интиминка отиде
Тима вода стигудена,
Тима я и върнала с.
Да си въ мирно минаше,
Ами викана затъна
Нехити глбети Димиски
Димиски Дим-Камиски,
Михаилъ въ горица събдише
Ма ми върше пияше,
Съ седембдестъ и седемъ юнака,
той си юнаци думаше:
„Милкнетте холми да чуешъ,
„Че тима нѣе прѣзъ гора,
„Мова не е тима шарено,
„Ами е моме Интиминко,
„Станетте холми първонетте
„Стрѣйтте коне колане,
„И на нощ отици,
„Дано я сръбунеме,
„Назадъ до я върниме.
Станамъ с те с турънами,
Дѣто с били конници,
Отъ гора върше свалка,
Дѣто с били пѣшаки,
Съ нощи камне^{не}крѣтени.